

MARIBORSKI VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2456
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglese
sorejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Pokojnine in invalidnine

Finančno ministrstvo je izdalo glede izplačevanja pokojnin in invalidnin naslednja navodila:

Po § 104 točka 4 finančnega zakona za leto 1936-37 se počenši od 1. aprila 1936 ustavlja vsak postopek za izplačilo onih pokojninskih in invalidskih pridelavcev, ki so bile nepravilno izplačane do 1. aprila 1935. Zato se bo postopek za doplačilo nepravilno izplačanih pokojninskih in invalidskih pridelavcev za leto po 1. aprilu 1937 nadaljeval tudi naprej po obstoječih zakonskih predpisih, brez oziroma na to, ali je do napačnega izplačila prišlo po krivici koristnika ali po krivici navedenega, polagača računov in ostalih uslužbencev, ki so po svojem službenem položaju doprinesli k temu, da se nepravilno izplačilo izvrši. V vseh slučajih, kjer je brezdvomno ugotovljeno, da je napačno izplačilo pokojninskih in invalidskih pridelavcev izvršeno brez krivice koristnika, bo blagajna, ki je izplačala, takoj izdejskovala pristojno odločitev o ustavitvi nadaljnjega izplačevanja, o dnožno državnega zahtevka, v kolikor to zahteva vsote izplačane do 1. aprila 1935. Za izdajanje odločitev o ustavitvi nadaljnjega izplačila je pristojen načelnik oddelka državnega računovodstva za plače glavne državne blagajne, finančni ravnatelj pa za plače posameznih finančnih ravnateljev. Odločitev o ustavitvi nadaljnjega izplačevanja mora obsegati izčrpne podatke, iz katerih se bo jasno videlo, kako je prišlo do napačnega izplačila in s čimer se tudi ugotovi, da koristnik ni zakrivil, da je bila ta plača nakazana. — Odločitev o tem se dostavlja splošnemu oddelku finančnega ministrstva, ki bo skrbno proučilo ves postopek in finančnemu ministru predložilo končno odločitev. Tako se bo postopalo tudi v slučajih, ko so pristojni državni organi zaradi krivde koristnika ali pa zaradi napačnega tolmačenja in izvajanja zakona povzročili nepravilno izplačilo pokojninskih in invalidskih pridelavcev in jim je kot materialno odgovornim osebam postavljena prepoved na prejemke in to sodnim ali upravnim potom. V slučaju, da je proti tem organom uveden postopek za povračilo škode državi blagajni ali pa, da škoda ni zavarovana s prepovedjo na prejemke in tudi ni uvedena materialna tožba pri glavni kontroli, se bodo vsi spisi dostavili splošnemu oddelku finančnega ministrstva, da se ustavi končna odločitev. V slučajih pa, kjer je nepravilno izplačilo pokojninskih in invalidskih pridelavcev izvršeno po krivdi koristnika, se bo izplačilo ugotovljenega državnega zahtevka nadaljevalo tudi po 1. aprilu 1936, koristnikom pa se bo, če to zahtevajo, izdala utemeljena odločitev, proti kateri lahko uporabijo z zakonom predpisani pravni lek. Prav tako se bo postopalo tudi v slučajih, kjer je proti odgovornim organom, navedenim, polagalcem računov in ostalih uradnikom, polagalcem računov in ostalih uradnikom vložena krivična prijava. Kaj se smatra kot krivica, ki izključuje uporabo § 104, točke 4 finančnega zakona, je razloženo v odstavku 1. istega paragrafa. Pri tem je treba posebno pozornost posvetiti oceni, ali obstoji slučaj prikrivanja dejstev, ki povzročijo izgubo pravice na pokojninske ali invalidske prejemke. V smislu § 104, se bodo smatrale kot pokojninski prejemki tudi dobrotvorne osrbnine, življenjske rente, podpore, priznanja in slično, ker se ti prejemki izplačujejo iz državne blagajne.

Anglija ne bo dopustila nobenega pritiska na Abesinijo

ŽENEVA, 17. aprila. Po večerajšnji seji odbora trinajsterih se je izdalo službeno obvestilo o rezultatih seje. V odboru se je obravnavalo vprašanje spremembe italijanskih predlogov glede mirovnihih pogajanj v smislu iniciative Paula Boncoura. Abesinska delegacija je odklonila laške pogoje v posebni noti, češ, da niso ti predlogi v skladu z duhom določb ženevskega pakta in da se morajo pogajanja vršiti izključno v okviru Društva narodov. Končno izreka odbor trinajsterih upanje, da se bo posrečilo omogočiti pogajanja v okviru Društva narodov. V teku današnje seje omenjenega odbora bo Eden vztrajal na zahtevi, da se mirovna pogajanja med Italijo in Abesinijo vršijo edino in izključno v okviru Društva narodov in v duhu določb ženevskega pakta. Anglija ne more v nobenem primeru dopustiti, da bi se na Abesinijo izvršil kakršenkoli pritisk. Ker pa Italija predvidoma ne bo hotela uvaževati te zahteve, bo Eden takoj zahteval poostreitev sankcij proti Italiji.

Londonsko časopisje: preostaja še samo poostreitev sankcij proti Italiji

LONDON, 17. aprila. Vse londonsko časopisje presoja ženevski položaj zelo pesimistično. Poskus Društva narodov za likvidacijo italijanske abesinskega konflikta je doživel brodolom. Večerajšnji laški predlogi so doprinesli dokaz, da je sporazum z Italijo nemogoč. Preostaja še samo poostreitev sankcij proti Italiji. Vsi časopisi pišejo o tem kot o izvršenem dejstvu in pristajajo, da je Francija takisto pridobljena za poostreitev sankcij. Francija je do zadnje minute podpirala laške zahteve za ukinitve sankcij, dokler ni končno ob večerajšnji Mussolinijevi diplomatski ofenzivi mogla spoznati, da je angleško stališče edino pravilno.

Francija bi šla z Anglijo, zahtevala pa bi protiusluge

PARIZ, 17. aprila. DNB poroča: Laški poslanik v Parizu Cerutti je sporočil Flandinu, da je Italija pripravljena sodelovati v vseh vprašanjih, ki zadevajo Evropo, ako se Francija odloči, da ukine sankcije proti Italiji.

LONDON, 17. aprila. »Times« pišejo po informacijah iz Pariza: »Ako bi Velika Britanija zahtevala nove postopke proti Italiji, bi Francija najmanj zahtevala kot protiuslugo ekvivalent za mere proti Nemčiji.

Kako si Lahi zamišljajo mirovna pogajanja

ŽENEVA, 17. aprila. Italija je v smislu informacij stavila predsedniku odbora trinajsterice Madariagi sledeče pogoje italijanske vlade za mirovna pogajanja: 1. Razgovori o premirju se morajo voditi neposredno med predstavnikoma ene in druge vojskujoče se države. 2. Pogajanja se lahko vodijo v katerikoli mestu, samo v Ženevi ne. 3. Italija zahteva jamstvo, da se negušu ne nudi možnost, da za časa premirja reorganizira svojo vojsko. Čim je abesinski poslanik izvedel za omenjene laške pogoje, je takoj izjavil v imenu svoje vlade, da te pogoje najodločneje odklanja.

Neguš — ras Imru — ras Ajelu

PARIZ, 17. aprila. Iz Addis Abebe poročajo: Nič ni znano, kjer se nahaja neguš, domneva pa se, da se je s preostanki svoje vojske umaknil v gorovja zapadno velike karavanske ceste. Na severu so še oddelki rasa Imruja, vzhodno od Tanskega jezera pri Debr Taboru pa se nahaja ras Ajelu.

ASMARA, 17. aprila. Laške čete so se v smislu poročil prebile skozi Danakilsko pustinjo do Sarge, glavnega mesta province Ause.

V Avstriji politični umori brez konca in kraja

GRADEC, 17. aprila. V Št. Petru pri Gradcu je umoril brezposelni mesarski pomočnik Franc Macher stotnika Julijo Troho, prideljenega varnostni direkciji za Štajersko, ki je bil od leta 1934 poveljnik koncentracijskega taborišča Messendorf pri Gradcu. Morilec se je po izvršenem dejanju takoj prijavil policiji, kjer je izjavil, da je izvršil umor iz političnih razlogov. Morilec, ki se priznava za pripadnika narodno socialistične struje, je izpovedal, da bo vse nadaljnje izpovedal pred sodiščem.

Komunist Diaz grozi v parlamentu španskemu klerikalnemu voditelju z umorom

MADRID, 17. aprila. Havas poroča: V teku večerajšnje seje ministrskega sveta je ministrski predsednik Azana izjavil, da so zadnji španski dogodki posledica sporazuma med monarhistično zvezo in fašistično stranko »Španska falanga«. Vlada je prepričana, da bo mogla držati red z izvajanjem obstoječih zakonov in ji ne bo treba seči po izrednih ukrepih. Vlada bo dokazala svojo moč s tem, da bo prihodnji teden obnovila ustavno jamstva in ukinila cenzuro.

MADRID, 17. aprila. Večerna seja parlamenta se je nadaljevala ob 23.30. Predstavniki posameznih skupin leve in centra so podali izjavo, da bodo glasovali za vlado, s čimer je vladi zajamčena večina. Zasedanje je bilo zelo razburljivo, zlasti ob govoru komuniste Diaza, ki je med drugim grozil klerikalnemu voditelju Gilu Roblesu, rekoč: »Ne vem, kako bo umrl Gil Robles. Vem le to, da ga bo smrt dohitela na nogah ali vsaj v čevljih.« Na koncu je zahteval razpust vseh desničarskih borbenih organizacij.

Politični pabecki

BOŠKOVIĆ HOČE VOJVODINSKO »DRŽAVICO«.

Beograjska »Samouprava«, osrednje glasilo JRZ, se peča v svoji predvečerajšnji številki z vojvodinskimi razmerami in omenja takozvano vojvodinsko fronta Duda Boškovića, ki je za svoje gibanje pridobil tudi bunjevske Hrvate, ki jih v Subotici vodi Josip Gjido Vuković. Med drugim navaja: »Oba tesno sodelujeta, četudi sta to dve različni stranki, ne samo idejno, ampak tudi miselno in socialno. Bošković hoče vojvodinsko »državico« kot posebno vojvodinsko oblast, Vuković pa zahteva, da se Subotica s Somborjem priključi Hrvatski, Srbiji pa prizna Zemun. Vsi socialisti, levicariji in desničarji so pri zadnjih volitvah glasovali za dr. Mačka, čemur edino je pripisovati njihovo nepričakovano zmago v Subotici ter nepričakovani prodor Mačkovcev v Vojvodino. Vojvodina sama pa ne želi, da se odcepi ali pa da se kot posebna fevdalna državica oddvoji od jugoslovenske celote, ker prav dobro ve, da bi bila to njena nacionalna smrt. Separatistični pokret, umetno izzvan brez korenin v narodu, bo sam od sebe ugasnil.«

UPOKOJENA.

Upokojena sta na predlog pravosodnega ministra predsednik upravnega sodišča v Celju dr. Janko Bedeković in podpredsednik Stola sedmorice v Zagrebu dr. Ivan Vrančić.

ORMOŽ NAJ POSTANE ZDRAVILIŠKI KRAJ.

V Beograd je prispela posebna deputacija iz Ormoža, ki je interverirala pri merodajnih činiteljih, da bi se tudi Ormož proglasil za zdraviliški kraj, kar bi bilo zvezano z raznimi železniškimi ugodnostmi.

GERENT.

Mestna hranilnica v Ormožu je dobila gerenta v osebi zdravnika dr. Majeriča. Za člane sosveta so imenovani dr. Kosan, dr. Obrhan, Staman. Munda in Zadravec.

KAJ JE BILO V NOVI GRADIŠKI.

Kakor poročajo nekateri zagrebški in ljubljanski listi so kmetje iz vasj Agić Magi sporazumno prignali okrog 300 glav živine v gozd »Gložnik«, ki je last imovinske občine v Novi Gradiški. Kmetje so hoteli s tem uničiti ta gozd in si zemljišče okoli 180 katastrskih luter prilastiti. Ravnateljstvo imovinske občine je zaprosilo orožništvo za pomoč. Orožniki so najprej prigovarjali kmetom, naj odvedejo svojo živino iz gozda. Okrog 150 kmetov je navalilo na orožnike in jih obkolilo. Sledili so strel in sta obležala mrtva kmeta Djura Luketić in Stjepan Magić. Nekaj je bilo tudi ranjenih.

SAMO ONI OKOLI »SLOVENKE ZEM-LJE« SO ORTODOKSNI.

Dr. Maček je dal »Slovenski zemlji«, glasilo slovenskih Mačkovcev, sledečo izjavo: »Somišljeniki, ki se danes zbirajo okoli »Slovenske zemlje«, so bili prvi, ki so se izjavili za politično zavezništvo s Hrvati in prečanskimi Srbi pod mojim predsedstvom in so tudi to politiko dosledno izvajali od volitev 5. maja 1935 naprej. Zato morem samo njihov kmetjsko delavski pokret priznati kot del skupnega pokreta Hrvatov in Slovencev pod mojim vodstvom.

Pred sodnim stolom pravice

Mesarski pomočnik F. Knapič se zagovarja radi gnusnega umora na državnem mostu

Bilo je dne 12. februarja t. l., ko je Maribor osupnil ob grozni novici, da se je našel človek, ki je pri belem dnevu, ko je promet najživahnejši, na državnem mostu na edinstveno krut način zaklal in zmesaril človeško bitje radi borih nekaj stotakov denarja, ki jih je imel baje dobiti od svoje žrtve. Dogodek je še prav v svežem spominu in se je danes pred mariborskim velikim kazenskim senatom razodela vsa globoka tragika tega slučaja.

Krvavo dejanje, ki se je izvršilo dne 12. februarja t. l. dopoldne na državnem mostu v Mariboru, je bilo danes dopoldne predmet razprave, ki se je vršila v razpravni dvorani št. 53 pri tukajšnjem okrožnem sodišču. Pred senatom petih sodnikov se je moral zagovarjati 47letni mesarski pomočnik Ferdinand Knapič iz Maribora, obtožen, da je dne 12. februarja 1936 v Mariboru po zrelom prevdaru s sunki z mesarskim nožem usmrtil Terezijo Konradovo. Za razpravo je vladalo izredno veliko zanimanje, tako da je bila razpravna dvorana nabito polna poslušalcev. Razprava je bila določena s pričetkom ob 10. uri. Knapič je pripeljal jetniški paznik vklejenega v dvorano. Predno pa je zavzel prostor na zatožni klopi, mu je paznik po zadnjih predpisih verige odvzel. Takoj nato, so stopili v dvorano sodniki in obravnava proti Knapiču se je pričela.

IZ OZADJA GROZNEGA DOGODKA.

Ozadje omenjenega groznega zločina na državnem mostu obširno opisuje obtožnica, iz katere povzemamo sledeče:

KNAPIČEVA MATI SE ZAVARUJE.

Mati obdolženca Ferdinanda Knapiča, Ana Knapič, se je zadnja leta preživljala v Mariboru kot branjeva. Obseg njene kupčevanja pa je bil zelo majhen; poleg kostani, pozimi pa je pekla kostani. Poleg sina Ferdinanda je imela Knapičeva še štiri hčerke in so vsi otroci bili odrasli ter se sami preživljali. Stanovala je Knapičeva v zadnjem času, nekako tri leta do konca leta 1931. pri svoji hčerki Elzi, ki je poročena z brivskim mojstrom Ferdinandom Kosem v Mariboru. Ana Knapičeva je bila že stara in onemogla in je zato iskala zaslombe pri svojih otrokih. Kakih prihrankov ali imovine Knapičeva ni imela. Ker pa je od svojih otrok rabila pomoč, in ne bi rada videla, da bi zlasti tudi pogrebni stroški za njo padli v breme otrokom, se je že leta 1929. zavarovala pri »Ljudski samopomoči« v Mariboru za pogrebno. Zavarovala se je v treh razredih, in sicer v enem za 10.000 Din, v drugem za 10.000 Din, v tretjem pa za 2000 Din. Po njeni smrti bi torej omenjeni zavod izplačal v roke osebe, ki bi jo ona označila za upravičeno, znesek 22.000 dinarjev.

Zavarovalne police oziroma sprejemne listke o zavarovanju je Knapičeva hranila pri svoji hčerki Elzi, ko je bila še pri njej na stanovanju. Leta 1931. pa je Knapičeva prišla s hčerko Elzo navzkrižno radi česar se je od nje odsejila in šla k svoji hčerki Rozi, ki je žena železničarja Kapla v Voitsbergu v Avstriji. Polico so takrat ostale pri Elzi Kosem, toda Ana Knapičeva je izrazila željo, da bi jih prevzela hčerka Roza. Ta pa tega ni hotela storiti. Meseca marca 1932 pa se je Knapičeva zopet vrnila v Maribor, ker si je želela v domači kraj.

TEREZIJA KONRADOVA.

H Kosemovim pa se Knapičeva po svojem prihodu v Maribor ni hotela več vrniti. Dasi je s svojim brnistvom prav malo zaslužila, se je vendar hotela preživljati brez pomoči svojih otrok. Vedela je, da bo itak kmalu umrla in zato so zanj tiste zavarovalne police predstavljale že neko vrednost. Samo zavarovalnih obrokov ni več mogla plačevati, tako da so nastali že precejšnji zaostanki. Iz tega položaja pa jo je rešila njena

znanka Terezija Konradova, ki je tudi branjeva in sta se dobro poznali. Konradova se je zavezala, da prevzame nadalje odplačevanje zavarovalnih obrokov in da bo tudi za Knapičevo skrbela in plačala za njo tudi pogrebne stroške, pod pogojem, da dobi zavarovalnino po Knapičevi smrti ona. Na podlagi tega dogovora ji je Knapičeva zares prepustila zavarovalne police, ki so se potem pri upravi »Ljudske samopomoči« prepisale na ime Konradove.

»RAZPRTIJE IN PRAVDE RADI ZAVAROVALNINE.«

Kakor pa zatrjuje obdolženec Ferdinand Knapič, je Konradova ob priliki omenjenega dogovora prevzela nase obvezjo, da izplača od denarja, ki ga dobi po smrti Knapičeve od »Ljudske samopomoči« Kapl Rozi in obdolžencu Ferdinandu Knapiču po 3000 dinarjev. To je baje Knapičeva izrecno hotela, ker se je s sinom Ferdinandom in hčerko Rozo vedno dobro razumela in sta oba po svojih močeh zanj skrbela.

Leta 1934. je Ana Knapičeva močno opešala in je morala v bolnišnico. Od tam je vzela Roza Kaplova svojo mater zopet k sebi v Voitsberg. Po treh mesecih bivanja pri Kaplovih, pa je Knapičeva izjavila, da se hoče vrniti v Maribor, ker se ji bliža smrtna ura. Odpotovala je nazaj v Maribor, kjer je kmalu za tem, in sicer dne 3. julija 1934 umrla.

Po njeni smrti pa je pravico do zavarovalnine začela uveljavljati hčerka Elza Kosem. »Ljudska samopomoč« namram zahtevi Kosem, da se posmrtnina izplača njej, ni zavzela povsem odklonilnega stališča. Ker pa je bilo sporno, komu gre posmrtnina, ali Konradovi ali Kosemovi, je »Ljudska samopomoč« sklicala društveno razsodišče, ki je razsodilo, da dobi Konradova eno tretjino. Kosemova pa dve tretjini. Takoj po tem sklepu »Ljudske samopomoči« je eno tretjino zavarovalnine tudi res likvidirala.

KONRADOVA DOBI PRAVDO.

Toda Konradova s to razsodbo ni bila zadovoljna ter je pri okrožnem sodišču v Mariboru vložila zoper »Ljudsko samopomoč« in zoper Elzo Kosemovo tožbo, s katero je zahtevala, da ji obe toženi stranki priznata, da je sklep razsodišča »Ljudske samopomoči« brez veljave, in da ji »Ljudska samopomoč« izplača ostanek na posmrtnini v znesku okrog 14.000 dinarjev. Na podlagi te tožbe je prišlo do obširne pravde, v teku katere pa se prav nič ni omenjala zatrtjeva obveza Konradove, in sicer, da mora iz posmrtnine izplačati obdolžencu Ferdinandu Knapiču in njegovi sestri po 3000 dinarjev. Pravdo pa je Konradova v vseh treh instancah dobila.

Zastopal je Konradovo v omenjeni pravi odvetnik dr. Skapin. Iz obračuna, ki ga je dr. Skapin podal stranki, izhaja, da je Konradova dobila od »Ljudske samopomoči« potom svojega zastopnika skupaj 16.000 dinarjev in bi morala dobiti še 878 dinarjev na obrestih. Iz omenjene pravde je tudi razvideti, da je Konradova izdala na zavarovalnih prispevkih za Knapičevo nekaj nad 3000 dinarjev, dočim je za njeno preživljanje izdala okrog 5000 dinarjev. Mogoče pa je Konradova imela za Knapičevo še večje izdatke, ki jih pa v pravdi ni mogla izkazati. Verjetno je, da se je Konradova zaradi teh izdatkov, ki so se utegnili približati višini vsote, ki jo je zavarovalnica za Knapičevo prejela, branila izplačati obdolžencu in njegovi sestri po 3000 dinarjev.

STRAHOVITA MRŽNJA — RADI 3000 DINARJEV.

Obdolženi Ferdinand Knapič je po poklicu mesarski pomočnik in je imel v klavnici stalen zaslužek. Delal je pri skupini pomočnikov, ki jo nazivajo »par-

tijo« in ki dela na svoj račun. Dohodki te skupine se enakomerno razdelijo med člane. Obdolženec torej ni živel v kakem pomanjkanju, kljub temu pa ga je zelo jezila okolnost, da mu Terezija Konradova ni hotela izplačati tistih 3000 dinarjev. Terjal jo je večkrat in je baš zaradi teh potov k njej zanemarljivo delo v klavnici, tako da so ga tovariši začeli gledati po strani. Okolnost, da se je tako zelo potegoval za tistih 3000 dinarjev, pojasnjuje obtoženec sedaj s tem, da si je nameraval s pomočjo tega denarja postaviti lastno mesarijo. Pri Konradovi pa Ferdinand Knapič kljub vsem svojim opominom ni veliko dosegel. Na njegova molédovanja mu je koncem januarja 1936 dala 120 dinarjev, njen brat Franc Samuh pa mu je približno v istem času po njenem naročilu dal 100 Din. Nadalje je Samuh po naročilu Konradove dal Rozi Kaplovi 350 Din. Obdolženec bi bil Konradovo, ako je smatral svojo zahtevo za utemeljeno, lahko tožil pred sodiščem. Tega pa, kakor pravi, ni hotel storiti, ker da mu je Konradova rekla, da ničesar nima, radi česar da si je mislil, da bi bila tožba brezuspešna.

KNAPIČU ROJIJO MAŠČEVALNE MISLI PO GLAVI.

Ker Konradova ni hotela izplačati Knapiču denarja, do katerega je po njegovem mnenju bil upravičen, ga je to tako razkačilo, da se je začel pečati z mislijo, da Konradovo ubije. Te svoje namere niti ni preveč prikrival. Že kakih 14 dni pred izvršitvijo dejanja, je Knapič kar zapustil delo v klavnici, kjer je bil zaposlen celih sedem let. Ključa svojega stanovanja ni več jemal s seboj, kadar je odšel iz hiše, češ, da se domov itak več ne povrne.

Francu Samuhu je dne 21. januarja 1936, takrat, ko je dobil tistih 100 Din, rekel, da bo Konradovo gladko ubil, ako mu ne da, kar od nje zahteva. Tudi Roza Kaplova je morala nekaj vedeti o obdolženčevih nakanah, kaiti takrat, ko ji je Samuh izplačal 350 Din, se je izrazila: »Kaj bo pa brat Ferdinand napravil, to boste pa že videli!«

Nekako 14 dni pred groznim dejanjem je Knapič govoril na Glavnem trgu s sestro Konradovo, Veroniko Kubišev, in ji je ob tej priliki dejal, da bo Konradovo tako pretepel, da bo ostala pokveka. Ko mu pa je na to Kubiševa pred očila, da bo dobil radi tega lahko več mesecev zaborne kazni, ji je odvrnil: »O ne, dobil bom večjo kazen, tako, da ne bom jaz nič imel in da ne bo ona nič imela.«

KAJ PRAVI POMETAČ MOSTA.

Terezija Konradova je stanovala na desnem bregu Drave in je tako večkrat dnevno prihajala preko mosta v mesto na Glavni trg, kjer je imela svojo stojnico. Zadnje čase pa je tudi oskrbovala gospodinjstvo svojemu zetu Josipu Karlu, torbarju na Trgu svobode. Matija Pogelšek, ki pometa most, pa je že kakih štiri dni pred dejanjem videl obdolženca, kako je postajal na mostu in se oziral na obe strani, kakor da nekoga čaka. Z ozirom na vse to se torej mora upravičeno sklepati, da se je obdolženec že več tednov, predno je izvršil dejanje, pečal z mislijo, da Konradovo ubije. Zakaj pa je Konradovo hotel ubiti ravno na državnem mostu, pa se ne da ugotoviti.

USODNI 12. FEBRUAR.

Ferdinand Knapič se je dne 12. februarja jutraj, na dan zločina, hotel ali slučajno sestati s Francem Samuhom in sicer v neki zajtrkovalnici na Aleksandrovi cesti, kjer sta pila nekaj žganja. Takrat se je Knapič zelo skrivnostno obnašal in Samuhu rekel, da mu ima nekaj važnega povedati. Nato mu je začel praviti, da se je odločil od svoje partije v

klavnici in se pustil izplačati. Ko ga je Samuh vprašal, zakaj da je to storil, mu je odvrnil, da on ve sedaj samo eno stvar, in sicer, da mu nikdar več ne bo treba delati.

KRVAVI OBRAČUN NA DRŽ. MOSTU.

Po sestanku s Samuhom, se je mudil Knapič še nekaj časa v Sotlerjevi točilnici na Pobreški cesti. Nekaj po 11. uri je od tam odšel in se podal na državni most. V istem času pa je šla preko mosta Terezija Konradova v družbi Karlove hčerke. Kakor se je pozneje ugotovilo, je nesla svojemu zetu kosilo. Knapič je pospešil svoje korake in Konradovo dohitel. Čim pa je prišel do nje, je, ne da bi kaj spregovoril, potegnil iz žepa nož in ga začel kar slepo zabadati vanjo. Njegove kretnje in ves njegov nastop je bil tako nagel, da tudi očividci niso prav videli, kako se je vse to zgodilo. Konradova je šele potem, ko je zadobila več sunkov zavpila na pomoč. Obenem pa se je tudi že začela opotekati. Njen padec je preprečil Slavko Černetič, ki je slučajno šel mimo. Knapič pa je, ko je videl, da se Konradova sedita, izrekel še besede:

»TU IMAŠ KANALJA!«

nato pa nož, s katerim je zabodel Konradovo, vrgel preko ograje v Dravo, in mirno korakal dalje proti mestu. Na drugi strani mosta pa ga je na vpitje pasantov aretirala stražnik. Ko ga je pozneje stražnik vprašal, zakaj je izvršil to grozno dejanje, je Knapič odvrnil:

»BABA MI JE ERBIJO POŽRLA, IN ZATO SEM TO STORIL!«

Smrt je pri Konradovi nastopila že kako minuto po dejanju.

OGROMEN NAVAL K RAZPRAVI.

Tako ogromnega odziva občinstva k sodni razpravi še zlepa ni bilo kakor danes, ko je sedel na zatožni klopi F. Knapič. Razpravna dvorana št. 53 je bila tako nabito polna, da so morali stražniki delati red in da so se mnogi morali odstraniti, ker ni bilo mogoče dobiti dostopa v dvorano. Današnji razpravi je predsedoval s. o. s. dr. Tombak, prisodniki pa so bili s. o. s. gg. Zemljič, dr. Kotnik in Kolšek. Obtožbo zastopa državni tožilec Sever, obtožnica pa brani ex officio odvetnik dr. Jan.

Med zaslišanjem F. Knapiča je predlagal zagovornik dr. Jan, da se zasliši tudi sodni izvedenec dr. Jurečko. Knapič je namreč med zasliševanjem navedel razne okolnosti, da je bil pred leti na opazovalnem oddelku graške bolnišnice, da je kot mesarski pomočnik v Voitsbergu večkrat padel v nezavest in da je bil v stanju traine neodgovorne nezvesti, ko je izvršil dejanje. Senat se je podal k posvetovanju in se je razprava preložila v svrhu ugotovitve obtoženčeve bolezni kakor tudi njegovega duševnega stanja.

Ptujске novice

Poštne vesti. Poštni uradnik Babnik Branimir je premeščen iz Ptuj na Sušak, poštna uradnica Gselman Leopoldina v Šmarje pri Jelšah, poštna uradnica Pavla Kurinčičeva k pošti Murska Sobota, poštni služitelj Benčič Franc je premeščen k pošti Dolnja Lendava. K pošti Ptuj pa so premešeni poštni uradnik Rebec Ivan od pošte Šmarje pri Jelšah, zvaničnik Černež Anton od pošte Dol. Lendava in poštni služitelj Vodopija Jos. od pošte Černomeli.

Spartna gibanje

Hermes in Sloga sta se fuzionirala. V Ljubljani se je Sloga fuzionirala s Hermesom. Z združitvijo bo Hermes svoje nogometne, lahkoatletske in kolesarske vrste precej ojačil.

Nestalnost.

Nimaš pojma, draga prijateljica, kako so današnji moške nestalni in brezobzirni. Nekoč mi je moj mož obljubljal, da mi bo kupil avto, a danes mi noče kupiti niti otroškega vozička...

Mariborske in okoliške novice

† Ana Majdičeva

V Razlagovi ulici št. 23 je preminila po dolgotrajni, težki boleznj blaga gospa in vzorna mati Ana Majdičeva, soproga znanega celjskega rodoljuba in veleindustriala Petra Majdiča. Blaga pokojnica je vse svoje življenje stala zvesto ob strani svojemu blagopokojnemu možu, kar pa je ni motilo, da ne bi bila istočasno posvetila vse svoje nežne skrbi, ljubezni in pozornosti svojim hčerkam, za katere je njeno zlato materinsko srce utripalo do poslednjega diha. Šest dolgih let je gojila neozdravljiva bolezen na njenem truplu, dokler ni podlegla in izdihnila. Za njo žaluje poleg sestre in brata petero hčera, od katerih je najstarejša soproga uglednega mariborskega primarija dr. H. Robiča, najmlajša pa soproga znanega industrija g. Draga Paljage. Blagopokojna pa je bila tudi vneta podpornica bednih in siromašnih, ki so se k njej zatekali za pomoč. Danes dopoldne so nje ne zemske ostanke prepeljali v Celje, kjer bo jutri ob 4. popoldne pogreb iz hiše žalosti v Spodnji Hudinji št. 4 na tamošnje okoliško pokopališče. Plemeniti rajniki bodi posvečen svetel in trajen spomin, žalujočim naše globoko in iskreno sočutje!

Domačije gorijo

Okrog 23. ure se je nenadoma zasvitalo nebo nad vasjo Pobrežje, kjer je gorela domačija nekega majhnega posestnika. Komaj so prihiteli domači gasilci na kraj požara, že se je zasvitalo nebo nad Sv. Vidom pri Ptuj. V gospodarskem poslopiju, ki je last župnije Sv. Vid, je izbruhnil požar. V hipu so stali trije gospodarski objekti v plamenu. Velika nevarnost je pretila cerkvi. Vrlin gasilec iz Pobrežja, ki so prihiteli takoj, ko so preprečili nevarnost požara v Pobrežju, ter gasilec iz Jurovcev in domači gasilski četi iz Sv. Vida, se je zahvaliti, da je ostala cerkev nedotaknjena. Škoda se ceni na Din 30.000 in je krita le deloma z zavarovalnino. Vzrok požara še ni pojasnjen.

Kam pojdemo?

Vinarsko društvo za Dravsko banovino v Mariboru bo imelo, dne 6. in 7. junija 1936, 10. redni občni zbor v Narodnem domu v Brežicah. V soboto 6. junija bo ob 17. uri seja glavnega odbora in delegatov vinarskih podružnic, nakar se prične občni zbor.

Kino kavarna-bar. Danes popoldne nov mednarodni spored, izborna jedila in pijače, solidne cene.

Kreditna zadruga državnih uslužbenec v Mariboru Rotovski trg 6 ima v soboto 18. t. m. ob 19. uri v mali dvorani Narodnega doma svoj redni občni zbor, na katerega vabi svoje člane.

Mestno olepševalno društvo v Mariboru priredi v nedeljo 18. t. m. prvi promenadni koncert v mestnem parku od 11. do 12. ure. Igra godba »Drava« pod vodstvom kapelnika Žekarja.

Opereta na studenškem odru. Agilni dramski odsek, že dolgo časa pripravlja presenečenje za Studence. V soboto dne 18. in v nedeljo 19. priredi Ditrhovo opereto »Kakor stari, tako mladi«. Opereta je polna zdravega humora.

Poštarska tombola. Zaradi nepredvidenih težkoč, ki so nastale, se tombola preloži na nedeljo 26. aprila za 14. uro popoldne na igrališču »Svobode« v Magdalenskem predmestju. Odbor

Družabni večer in obenem poslovilni večer bratom, ki odhajajo k vojakom bo v petek 17. tm. ob 20. uri v telovadnici. Sokolsko društvo Maribor II. Pobrežje poziva tem potom celokupno članstvo in prijatelje k polnoštevilni udeležbi. — Zdravo! Načelnik.

O krasoti Jadrana predava v sredo 22. aprila v dvorani Ljudske Univerze naš poznavalec lepe jadranske obale kapetan Gjurjo Pany iz Sušaka. Predavanje bo ponazorjeval s serijo izredno lepih diapozitivov naš veljavni fotografski strokovnjak in priznani planinec gosp. Ljudevit Griesbach iz Zagreba.

Uprava oficirskega doma priredi dne 18. aprila ob 21. uri v prostorih Kazine svoj običajni družabni večer. Naši stalni gostje so vrljudno vabljeni. Obлека poljubna.

Narodna gledališče

REPERTOAR.

Petek, 17. aprila, Zaprto.

Sobota, 18. aprila ob 20. uri »Sv. Anton vseh zaljubljenj patron. Red A. Nedelja, 19. aprila ob 15. uri »Princezka in pastirček«. Globoko znižane cene. Zadnjič. — Ob 20. uri »Cigan baron«. Znižane cene. Zadnjič.

J. Kranjca »Direktor Čampa«, ki bo njegova mariborska premiera v teku prihodnjega tedna, je med najnovejšimi slov. dramskimi deli dosegel poleg Kreftovih »Malomeščanov«, največji uspeh, da katerega mu je razen odrske učinkovitosti pripomogla v prvi vrsti aktualnost problema, ki ga obravnava. Mariborsko vpriporitev pripravlja J. Kovič.

»Princezka in pastirček« — zadnjič in po globoko znižanih cenah bo v nedeljo 19. tm. popoldne. To pestro delo je bilo deci kaj všeč. Vstopnina je tako nizka (najcenejši sedež velja le Din 4), da si predstavo lahko ogleda vsakdo.

Zadnja vpriporitev Straussova opere-te »Cigan baron« bo to nedeljo zvečer. Strauss še danes osvaja poslušalstvo s svojimi neizčrpnimi in bogatimi melodijami. Pa tudi vsebina nudi mnogo zabave. Za predstavo veljajo znižane cene.

O tem in onem

Smrtna kosa. V Delavski ulici 26 je preminila v starosti 74 let vdova po strojevodji državnih želez. Marija Puglova. Žalujemo naše toplo sočutje.

Ob priliki birme v Sv. Martinu na Dravskem polju v ponedeljek, dne 20. aprila 1936 bo vozil mesta avtobus ob 7.00 uri iz Maribora, Glavni trg, iz Sv. Martina pa ob 14.00 uri nazaj v Maribor. Ugodna prilika za hotre in birmance.

Kaj bo z javnimi deli? Mariborski sreski cestni odbor je že pred leti pričel graditi nekatere nove važne ceste in prometne zveze. Cesta Reka—Sv. Arh je deloma že dograjena, niso pa še končana vsa potrebna cestna dela. Začela se je tudi gradnja cest Fram—Kopivnik, Sv. Peter—Ložane in zboljšana prometna zveza s Sv. Antonom v Slov. gorici. Nastopilo je že pred tedni ugodno vreme in delavci so se veselili zaslužka. Delo na omenjenih cestah pa počiva in merodajni činitelji se ne zganejo. Nekaj podobnega je tudi z modernizacijo državne ceste Maribor—Št. Ilj—državna meja. Krediti so odobreni, zadeva pa se ne makne z mrtve točke. V interesu našega javnega prometa in v interesu našega brezposelnega delavstva bi bilo, da bi se cestna dela dokončala in da bi se čimprej pričelo z modernizacijo državne ceste Maribor—Št. Ilj.

Razpisana mesta za zdravnike. Mestno poglavarstvo v Mariboru opozarja interese, da so razpisana tri mesta za zdravnike-doktorje vsega zdravilstva v aktivni službi pri kr. mornarici. Rok vlaganja prošenj traja do 15. maja t. l. Reflektanti dobijo vsa potrebna navodila pri mestnem vojaškem uradu.

Zabodenega so pripeljali v tukajšnje splošno bolnišnico 28 letnega delavca Franca Leskovarja, ki ga je na Pragerskem neznanec napadel iz zasede in ga zabodel z nožem v levo prsno stran.

Kako bo z vremenom. Na zapadu in jugu najbrže še ponoči močne padavine in ohlajenje, drugod jutri. Padec temperature. V soboto najbrže zopet boljše vreme. Tako pravi dunajska vremenska napoved.

Kino

Grajski kino. Danes zopet filmi, ki bo vsa koga zabaval

»VROČA KRI«

sijajna veseloigra, čardaš, ciganska godba, ljubezen itd. Glavne vloge so razdeljene med najboljšo »Ufne« igralce. Marika Röck, Hans Stiwe in Paul Kemp.

Kino Union. Danes zadnjič »Mala Katarina« — Frančiška Gaal. Soboto vele napeti senzacijski film »V džungli« s Harry Pielom.

Vlamljajo. Preteklo noč so neznani storilci vlomili v barako železničarja J. Potočnika, ki jo je zgradil na svoji parceli nasproti Ježekove tovarne v Melju. Barako so silo odprli in odnesli iz nje razno orodje v skupni vrednosti 1300 dinarjev. Potočnik je prijavil vlom policiji.

Nočno lekarniško službo imata danes v petek Maverjeva in Sirakova lekarna, jutri v soboto pa Vidmarjeva in Savostova.

Na današnjem ribjem trgu so se prodajale sardele po 12 Din za kg, škombri po 26, kablje po 16. Razen tega so se prodajali tudi žabji kraki, venec po 2 Din.

Iz življenja in sveta

40-urni delovni čas v Novi Zelandiji.

Laburistična vlada v Novi Zelandiji je izdala novi zakon, s katerim se uvaja 40-urni delovni čas na teden v vseh obratih. Z zakonom so obenem regulirane mezde in plače delavstva in nameščenec na tako višino, da bodo lahko vzdrževali sebe, ženo in otroke. Novi zakon je stopil že v veljavo.

Kitajske dragocenosti se potaplajo.

Svetovne razstave v Londonu se je udeležila tudi Kitajska z mnogimi redkimi dragocenostmi iz zakladnic kitajskih vladarjev. Ladja, na kateri se vračajo kitajske dragocenosti v domovino, pa je zašla te dni v valove razburkanega morja in se pričela potapljati. Še pravočasno so ji prihiteli na pomoč vojaške ladje in jo rešile iz velike nevarnosti.

Hud boj za vsakdanji kruh.

V Franciji grozijo delavci po vseh ladjedelnicah z generalno stavko. Stavkatki bodo pričeli 1. maja, ker jim delodajalci kljub neštetim zahtevam nočejo zvišati mezd. Dosedanja pogajanja med zastopniki delavstva in delodajalci so bila brezuspešna. Zato je zveza delavcev francoskih ladjedelnic proglasila 1. maj kot začetek generalne stavke, ki bo trajala tako dolgo, dokler se delodajalci ne uklonijo zahtevam delavstva.

A. P. Čehov?

Drobiž

»Slab človek je ta naš Filip Filipovič«, zdihne Sonja. »Včeraj je zašel k nam v otroško sobo, a bila sem v sami srajci. ... Postalo mi je tako neprijetno!«

»Dobil sem igro!« zavpije nenadoma Griša in vzame denar iz skodelice. »Zadel sem! Prepričajte se, če se vam ljubi.«

Kuharičin sin povesi oči in prebledi. »Ne bom mogel dalje igrati«, šepetaje.

Zakaj? »Zato, ker ... zato ker nimam več denarja.«

»Brez denarja ne gre!« pravi Griša. Andrej poišče še enkrat vse žepe, da bi bilo sigruneje. Ker pa ne najde ničesar razen drobtin in izgrizenega svinčnika, se mu ustnice skrivijo in oči mučeniško zamežikajo. Bruhne v jok.

»Pa zastavim jaz za te!« reče Sonja, ki ne more trpeti njegovega mučeniškega obraza. »Le glej, da boš dal pozneje nazaj.« Denar je položen in igra se nadaljuje.

»Zdi se, da nekje zvonijo«, reče Anja in široko odpre oči.

Vsi prekinejo igro in odprtih ust a-strme v odprto okno. V temi trepetajo svetilke.

»Zdelo se ti je.«

»Ponoči zvonijo samo na pokopališču«, reče Andrej.

»Čemu pa zvonijo tamkaj?«

»Da razbojniki ne vdero v cerkev. Zvona se boje.«

»A kaj bi razbojniki počeli v cerkvi?« vpraša Sonja.

»Znano je, kaj bi: pobili bi stražarje.«

Nastopi minuta molka. Vsi se spogledajo, se zgroze in se vrnejo k igri. To partijo zadene Andrej.

»Sleparil je«, zamrmra tebi nič meni nič Aljoša.

»Lažeš, nisem sleparil!«

Andrej prebledi, skrivi ustnice in udari Aljošo po glavi. Aljoši se zlobno za-iskre oči, skoči kvišku, se upre z enim kolenom ob mizo in udari Andreja v lice. Oba si dasta še po eno zaušnico in jameta rjoveti. Sonja, ki ne more prenesti takih grozot, udari v jok. V jedilnici se čuje večglasno jokanje. Vendar pa ne smete misliti, da se je igra zaradi tega zaključila. Ni minilo pet minut, pa so se otroci spet smejali in se mirno pomenkovali. Obrazi so še zajokani, vendar pa jih to ne moti, da se ne bi smejali. Aljoša je prav srečen; torej je le prišlo do prepira!

Tedaj stopi v jedilnico Vasja, učenec petega razreda. Njegov obraz je zaspan, razočaran.

»Zoprna reč!« misli, opazujoč Grišo, ki sega v žep, kjer žvenkljajo kopejke.

»Kako je mogoče dajati otrokom denar? Se li sme dovoliti, da otroci igrajo hazardne igre? Lepa pedagogija, daleč smo prišli. Zoprno!«

Toda otroci igrajo tako mično, da še njemu samemu prihaja volja, da bi se jim pridružil in poskusil srečo:

»Čakajte no, tudi jaz bi igral!« jim reče.

»Zastavi kopejko!«

»Takoje«, odvrne in brska po žepih. »Kopejke nimam, ali glejte, rubelj imam. Igrajmo za rubelj!«

»Ne, ne, ne ... Kopejko stavi!«

»Norci, saj je rubelj v vsakem slučaju dražji od kopejke«, jim pojasnjuje gimnazijec. »Kdor izgubi, mi da drobiž.«

»Ne, prosim! Odrini!«

Učenec petega razreda skomigne z ramenom in krene v kuhinjo, da si izposodi od služinčadi drobiž. V kuhinji nimajo niti kopejke.

»V takem primeru mi moraš menjati«, reče Griši, prišedši iz kuhinje. »Dam ti nagrado. No, prodaj mi deset kopejk za rubelj!«

Griša sumljivo premeri Vasjo: kaj če hoče opehariti in oskubiti nas vse?

»Ne menjam«, reče, in se prime za žep.

Vasja vzkipi in jame psovati: pravi, da so igralci bebeli in da imajo slamo v glavah.

»Vasja pomiri se, zastavim jaz zate!« reče Sonja. »Prisedi!«

Gimnazijec prisede in položi pred se dve karti.

Anja začne brati številke.

»Kopejko sem izgubil!« vzklikne Griša

Vzamejo svetilko in zlezejo pod mizo, da bi našli kopejko. Lovijo z rokami pljunke in orehove lupine; trkajo z glavami, a kopejke ni in ni. Iščejo znova in lažijo po tleh tako dolgo, da Vasja iztrga svetilko Griši iz rok in jo postavi na mizo. Griša išče še dalje v temi.

No, naposled je kopejka najdena. Igrati se bodo za mizo, da bi nadaljevali.

»Sonja spi!« oznani Aljoša.

Sonja je naslonila svojo kodrasto glavo na roke in sladko zaspala, neskrbno in krepko, kakor da je bila zaspala že pred dobro uro. Zadremala je čisto slučajno — med tem, ko so drugi iskali kopejko.

»Pojdi, vleži se na mamino posteljo!« reče Anja in jo pelje pod pazduho iz jedilnice. »Pojdi!«

Vsi krenejo za njo. Čez kakih pet minut nudi mamina postelja dražesten pri-zor. Sonja spi. Tik nje smrči Aljoša. Naslonjena z glavo na njune noge spita Griša in Anja. Zraven se je zleknil tudi kuharičin sin Andrej. Kraj njih se valijo kopejke, ki so izgubile vso svojo silo tia do igre. Lahko noč!

(Konec.)

EVGENIJ SABANOV:

Maščevanje profesorja Rabaja

ROMAN

»Prekiniti morava tok v neizločenem zapiralu.«

»Kako?«

»Poizkusiva najprej mehanično. Dajte mi gumijaste rokavice!«

Bonifacij Urban je skočil po svoje rokavice in jih dal inženjerju Galu, ki je vzel v roko ozko dleto, stopil na stolček in poizkušal doseči skozi tesno špranjo kontakt zapirala. Mučil se je na vse pretege več ko pol ure popolnoma brez vsakega uspeha. Potem je nehal, se zamislil in dejal:

»Dajte mi košček zelo tenke, a močne kovine!«

»Košček jeklene pločevine?«

»Da, ako jo imate.«

»Imam.«

Pilot je skočil v delavnico in se naglo vrnil z odrezkom jeklene pločevine.

»Pravite, da ste vstavili izolirni vložek tudi v to zapiralo?«

»Tudi; samo šele v zadnjem hipu in je zato verjetno, da je vložek postrani, ali pa je pri zapiranju sploh izpadel.«

»Ako bi izpadel, bi moral biti na tleh.

Poglejte, morda ga najdete.«

Pilot je pričel preiskovati tla, in ko ni ničesar našel, je storil isto še na zunanji strani, pred hangarjem.

Med tem je inženjer dalje poizkušal svojo srečo. Z veliko spretnostjo in naporom se mu je posrečilo spraviti drobno pločevino v tesno špranjo. Potem je otipaval z njo zapiralo, vendar brez uspeha: ni se ganilo z mesta.

»Ste našli?« je vprašal pilota, ko se je vrnil v hangar.

»Ne.«

»Potem je vložek vendarle ostal v zapiralu.«

»Vsekakor.«

»Čudno.«

»Ga ne morete doseči?«

»Nekaj otipavam, a se ne da premakniti.«

»Poizkusite s silo.«

»Bojim se, da se mi jeklo zalomi. Potem bi vse pokvaril, namesto popravil.«

Inženjer Gal se je mučil dalje, nazadnje je pa opustil brezuspešno prizadevanje, stopil s stolice in dejal:

»Preostaja nama samo še eno: da zapiralo prežgeva...«

»In ako se nama vendarle ne posreči odpreti vrat?«

»Kaj potem?«

»Doktor bo opazil, da...«

»K vragu... Opazil bo itak, če ne drugega, vaše vložke. Prepričan sem, da ima v svoji skrivnostni centrali aparat, ki ga že ves čas z zvonjenjem opozarja na vaše delo. Čim se vrne, bo takoj vedel...«

(Dalje sledi.)

II. Mednarodni table-tenis turnir v Mariboru

Danes zvečer meddržavna tekma Avstrija : Jugoslavija

Kakor smo že poročali priredi ISSK Maribor dne 18. in 19. aprila velik mednarodni table-teniški turnir, ki bo po prijavah sodeč dosedaj največja tovrstna prireditel v naši državi. Že samo dejstvo, da bo na tem turnirju sodeloval novi svetovni prvak Avstrije, katere reprezentanca je sestavljena iz istih igralcev, ki so pred tednj v Pragi osvojili letošnje svetovno prvenstvo, priča o važnosti in pomenu mariborskega turnirja. Za omenjeni turnir se je prijavilo okoli 150 tekmovalcev, in sicer člani klubov SK Austria (Gradec), ASK (Gradec), ZKD (Zagreb), Hermes (Ljubljana) Amaterski SK iz Zagreba, Makabi in YMC iz Zagreba, SK Ilirija, celjski klub SK Olimp, SK Celje in SK Jugoslavija ter SK Vindobona iz Dunaja.

Uvod k pomembnim turnirjem bo danes v petek zvečer, in sicer se bo ob 20.30 vršila v telovadnici meščanske šole v Cankarjevi ulici eksibicijska tekma med reprezentancama Avstrije in

Jugoslavije. Barve Avstrije bodo zastopali igralci SK Vindobone iz Dunaja, ki so si osvojili svetovno prvenstvo, in sicer bo nastopila reprezentanca v postavi Bergman, Göbl, Hartinger in Morgenrot. Jugoslovanska reprezentanca pa bo nastopila v postavi Marinko, Hexner in Senekovič.

Sam turnir pa se prične jutri, v soboto, v unionski dvorani. Tekmovanje se bo vršilo v soboto od 15. do 24. ure, v nedeljo pa od 8. do 13. in od 14. ure naprej do konca.

SK Železničar: Atletik SK. V nedeljo 19. t. m. se bo na stadionu SK Železničarja vršila predzadnja prvenstvena tekma v mariborski skupini in sicer se bo sta srečala SK Železničar in Atletik iz Celja.

Delegiranje sodnikov. V nedeljo dne 19. tm. v Ptuj: Drava - Mura ss Schmelzer (rez. Jančič); v Čekovcu: Gradjanski - Lendava ss Nemec Fr. (rez. Ber-

gant). Naprošam sodnike, da poravnajo sekijsko pristojbino od sodniških taks. Poverjenik.

Spomnite se CMD!

Razno	Sobo odda	Službo dobi
BRZOJAV! Danes sveže morske ribe: sarpena v brodetu s polento, čevoli na rešetki, oradi, skombri, sardele marinirane in male ribice v gostilni Vicel, Rotovški trg 8. 1877	Dve lepi, parketirani SOBI vsaka s posebnim vvhodom, ena eventuelno opremljena, s souporabo kopalnice, oddam. Trgovina Schmidl, Stolna ulica 4. 1878	SPREJMEM UČENKO v trgovino s porcelanom, steklom in kuhinjsko posodo - Vicel, Gosposka 5. 1876
IZJAVA. Beograjska »Politika« je te dni prinesla zmišljene in zlebe ne klevete o meni v zvezi z javno kuhinjo, ki so jih nekateri listi celo ponatisnili. Zoper vse sem vložil tiskovno tožbo radi klevetanja. Maribor, aprila 1936. Oslak Ferdinand. 1894	MEBLOVANA SOBA z zajutrkom ali brez njega, s souporabo kopalnice, se odda solidnemu gospodu s 15. majem t. l. Stroßmajerjeva ul. 28, II. nadstr., stanovanje šte. 9. 1867	Kožnobolani uporabljajte Revigal mazilo, mikstura, milo izdelovalec lekarnar Mondini Slovenska Bistrica Ogl. reg. br. 728 od 5. III. 1935.
Lokal LOKAL primeren za mlekarstvo ali slaščičarno, iščem s 1. majem ali pozneje. Hitre ponudbe na upravo »Večernika« pod »Mlekarstvo«. 1841	SOBO, OPREMLJENO, solnčno, s posebnim vvhodom, oddam stalnemu nameščencu ali vpokojujencu. Stritarjeva ul. 5-I. 1861	Stanovanje SOBO IN KUHINJO tako oddam. Radvanjska cesta 30. 1872

Naša predraga in nad vse ljubljena mamica, sestra, tašča in omama, gospa

Ana Majdič roj. Rüpschl

vdova veleindustrijalca in veleposestnika,

nas je včeraj ob 9. uri po dela in trudapolnem življenju, po dolgi in mučni bolezni zapustila za vedno. Pogreb se bo vršil v soboto 18. aprila 1936. ob 16. uri iz hiše žalosti, Spodnja Hudinja 4, na okoliško pokopališče. Sv. maša zadušnica se bo darovala v ponedeljek 20. aprila 1936. ob 8. uri v župni cerkvi celjski.

Celje-Spodnja Hudinja, Maribor, Ljubljana, Jarše, dne 17. aprila 1936.

Marija Rosina, sestra;
Hugo Rüpschl, brat

Anica dr. Robičeva, Petka Pinter, Ruša Kunejeva, Milena Böhm in Deša Paljaga, hčerke;
Dr. Hugon Robič, Drago Paljaga, Rihard Böhm, Slavko Pinter, zetje;
Dagmar, Peter, Jasna Kunej, Smilja in Jasna Robič, Milena Jokšič, Peter in Drago Paljaga in Marlenka Böhm, vnuki in vnukinje — in ostali sorodniki.

1870